

2.

Ν
 Ο Μ Ο Ν Κ /
 Τ Ω Ι Δ Η Μ Ω Ι Ι
 Μ Ο Υ Τ Ο Ν . Π Ι Ι
 5 Ν Κ Α Ι Σ Τ Ε Φ Α Ν
 Γ Υ Ρ Ι Ο Ν Τ Ο Ε Ι . . . Ι Σ Τ Ε Ψ
 Η Μ Ο Υ Ε Κ Τ Ω Ν Ε . . . Α Κ Α Τ Α Υ Η Φ
 10 Ζ Ι Ο Π Ω Σ Δ Α Ν Ο Ι Λ \ Ι Α Σ Α Γ Ο Λ Α Β
 Ο Υ Σ Π Ρ Ο Ε Δ Ρ Ο Υ Σ Ο Ι Α Ν Λ Α Χ Ω Σ Ι
 Σ Ν Ο Μ Ο Θ Ε Τ Α Σ Π Ρ Ο Σ Ν Ο Μ Ο Θ Ε Τ Η
 Ν Κ Α Ι Ο Ι Α Λ Λ Ο Ι Ο Ι Κ Α Θ Ι Σ Τ Α Μ Ε
 Ι Π Ρ Ο Σ Τ Ε Τ Η Ν Β Ο Υ Λ Η Ν Κ Α Ι Τ Ο Ν Δ
 15 < Κ Α Ι Ε Ι Ν Α Ι Χ Ρ Η Σ Ι Μ Ο Ι Τ Ω Ι Δ Η Μ
 Ε Τ Ο Δ Ε Τ Ο Υ Η Φ Ι Σ Μ Α Τ Ο Ν Γ Ρ Α Μ Μ Α
 Τ Η Λ Η Ι Λ Ι Θ Ι Ν Η Ι Κ Α Ι Τ Ο Τ Η Β Ο Υ
 Δ Η Μ Ο Υ Ο Ε Ι Π Ε Ν Ι Π Ρ Ο Χ Α Ρ Η Σ Κ Α Ι
 Η Ν Α Ν Α Γ Ρ Α Φ Η Ν Τ Η Σ Σ Τ Η Λ Η Σ Δ Ο
 Α Χ Μ Α Σ Ε Κ Τ Ω Ν Κ Α Τ Α Υ Η Φ Ι Σ Μ Α

 Ι Π Υ Θ Ο Δ Η Λ Ο Υ Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Σ
 20 Ε Τ Ρ Α Δ Ι Ε Π Ι Δ Ε Κ Α Δ Ε Υ Τ Ι
 Ι Η Ρ Ι Ω Ι Τ Ω Ν Π Ρ Ο Ε Δ Ρ Ω Ν Ε Γ Ε
 ρ Ξ Ε Ν Τ Η Ι Β Ο Υ Λ Η Ι Α Γ Α Σ Ι /
 Η Φ Υ Λ Ε Υ Σ Π Α Υ Σ Α Ν Ι Ο Υ Ο
 Β Ο Υ Λ Η Ι Κ Α Ι Τ Ω Ι Δ Η Μ Ω
 25 Ι Ο Μ Ο Υ Σ Κ Α Ι Α Ι Π Ρ Υ Τ Α
 < Ι Κ Α Ι Ε Σ Τ Ε Φ Α Ν Ω Κ Α
 - ρ . . Λ Α Γ Υ Λ Ι

 Λ
 Α Ι Ν
 30 ρ Σ Υ Ν Η
 \ . ω . . Λ Ι Σ Τ Ε Φ Α Ν Σ . Α
 Ν Ε Π Ε Ι Δ Α Ν Τ Α Σ Ε Υ Θ Υ Ν Α Σ
 Η Ι Τ Ο Υ Σ Π Ρ Ο Ε Δ Ρ Ο Υ Σ Ο Ι Α Ν
 35 Ε Κ Κ Λ Η Σ Ι Α Ν Χ Ρ Η Μ Α Τ Ι Σ Α Ι Π
 Τ Η Σ Β Ο Υ Λ Η Σ Ε Ι Σ Τ Ο Ν Δ Η Μ Ο Ν Ο
 Υ Ρ Ε Σ Θ Α Ι Π Α Ρ Α Τ Ο Υ Δ Η Μ Ο Υ /

 Ι Π Υ Θ Ο Δ Η Λ Ο Υ Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Σ Ε Π
 Ε Ι Α Σ Φ Ψ Ε Ι Κ Α Ι Ν Ε Α Ι Ε Β Δ Ο Μ Η
 Ε Κ Κ Λ Η Σ Ι Α Τ Ω Ν Π Ρ Ο Ε Δ Ρ Ω Ν Ε . Ε
 40 L Δ Ο . Ε Ν Τ Η Ι Β Ο Υ Λ Η Ι Κ Α Ι Τ Σ . /

[δεδό-]
 [χθαι τῆι βουλῆι ἐπ]αιν[έσαι Φυλέα Παιουσανίου Ο ἀρετῆ-]
 30 [ς ἕνεκα καὶ δικαιο]σύνη[ς τῆς εἰς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον τὸ-]
 [ν Ἀθηναίων κα]ὶ στεφανῶ[σ]α[ι αὐτὸν χρυσῶι στεφάνωι ἀπὸ . δρα-]
 [χμῶ]ν, ἐπειδὴν τὰς εὐθύνας [δῶι· ἵνα δὲ καὶ ὁ δῆμος αὐτὸν τιμ-]
 [ήσ]ηι, τοὺς προέδρους, οἳ ἂν [λάχωσι προεδρεύειν εἰς τὴν πρώτ-]
 [ην] ἐκκλησίαν, χρηματίσαι π[ε]ρὶ αὐτοῦ, γνώμην δὲ ξυμβάλλεσθ-]
 35 [αι] τῆς βουλῆς εἰς τὸν δῆμον, ὅ[τι] δοκεῖ τῆι βουλῆι εἶναι Φυλε-]
 [ῖ] εὐρέσθαι παρὰ τοῦ δήμου [ἀγαθὸν ὅ,τι ἂν δύνηται].
 [Ἐπ]ὶ Πυθοδήλου ἄρχοντος, ἐπ[ὶ] τῆς ἰδος πρυτα-]
 [ν]είας· ἐ[ν]εὶ καὶ νέαι· ἐβδόμη[ι καὶ τριακοστῆι τῆς πρυτανεία]-
 [ς]· ἐκκλησία· τῶν προέδρων ἐ[π]ε[ψήφ]ιζεν]
 40 [εἰ]δο[ξ]εν τῆι βουλῆι καὶ τῶ[ι] δήμωι· Ἴπποχάρης Ἀλωπ;-]
 [ε]κ[η]ῆθεν εἶπεν· περὶ ὧν Φυλ[εὺς]
 [καί;] τοῦ δήμου καὶ οἱ συν
 ἀνίας καὶ Χαρίδημος, [δεδόχθαι τῆι βουλῆι τοὺς προέδρους, ο-]
 ἴ ἂν λάχωσι προ[εδρ]εύει[ν] [εἰς τὴν πρώτην ἐκκλησίαν, προσαγα-]
 45 [γ]εῖν αὐτοὺς πρ[ὸς τὸν δῆμον καὶ χρηματίσαι, γνώμην δὲ ξυμβάλ-]
 [ε]σθαι τῆς βουλῆς εἰς τὸν δῆμον, ὅ[τι] δοκεῖ τῆι βουλῆι ἐπαιν-]
 [έ]σαι Φυλέα Π[αιουσανίου Ο ἀρετῆς ἕνεκα καὶ δικαιοσύν-]
 [ης καὶ] στεφ[ανῶ]σαι χρυσῶι στεφάνωι, ἐπειδὴν τὰς εὐθύνας δῶ-]
 [ι· ἐπα]νέσαι δὲ [καὶ τοὺς συνάρχοντας; αὐτοῦ ἀνία-]
 50 [ν καὶ Χ]αρίδημον, ὅ[τι]
 ἰ τὴν ἀρχὴν καὶ στεφανῶσαι ἀμφοτέρους; χρυσῶι στεφ-]
 [άνωι ἀ]πὸ: Χ δραχμῶν· τ
 [.μερ]ίσαι μὲν τὸν τα[μίαν]
 ταμίαν
 55 ὄν ἀπο

Ταῦτα εἶναι δύο τεμάχια λίθου πεντελικοῦ εὐρεθέντα καὶ αὐτὰ πέρυσι κατὰ τὴν κατεδάφισιν τῆς ὀπισθεν τῶν Προπυλαίων μεγάλης δεξαμενῆς, ἔχουσι δὲ καὶ τὰ δύο ὁμοῦ ὕψος 0,60. Ὁ ἀριθμὸς τῶν γραμμάτων, ἂν καὶ στοιχηθὸν διατεθειμένων, δὲν εἶναι πανταχοῦ ὁ αὐτός, ὡς φαίνεται ἐκ τινων ὅλως τυπικῶν συμπληρώσεων. Εἰς τὸ πρῶτον ψήφισμα εἶναι βέβαιον, ὅτι ἕκαστος στίχος εἶχε 46 γράμματα· εἰς τὰ ἐπόμενα ὁμοῦς δύο ἦσαν οἱ στίχοι μακρότεροι κατὰ δύο ἢ τρία γράμματα. Δυστυχῶς οὐδαμοῦ διεσώθη λέξις τις δηλοῦσα τὴν ἀρχὴν, ἣν ἤρξαν οἱ τιμώμενοι Φυλεύς, Χαρίδημος καὶ . . . ἀνίας (1). Ἐκ τῆς ἐν στ. 25 καὶ 26

(1) Ὅτι καὶ τὸ πρῶτον ψήφισμα, ὃ ἡ ἀρχὴ λείπει, ἀναφέρεται εἰς

φράσεως καὶ αἱ πρυτα[νείαι αὐτὸν . . . ἐπιτιμώσ]ε καὶ ἐστεφανώκα[σι] γίνεται πιθανόν, ὅτι ὁ Φυλεύς ἐν τῇ ἀρχῇ του εὐρίσκατο εἰς συνεχεῖς σχέσεις μετὰ τῆς βουλῆς, ὥστε αἱ πρυτανεῖαι ἠὲ χαριστημέναι ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του ἐστεφάνωσαν αὐτόν (1). Ἐκ δὲ τῶν στίχων 24 καὶ 42 φαίνεται, ὅτι ὅχι μόνον τῆς βουλῆς, ἀλλὰ καὶ τοῦ δήμου συγχρόνως ὑπάλλη-

τὸν Φυλέα, ἀποδεικνύεται ἐκ στ. 14 ἐξ. Διότι ἂν ἐν αὐτῷ ἦν ἄλλο τὸ τιμώμενον πρόσωπον, ὃ καὶ ἐδηλοῦτο βεβαίως ῥητῶς, ποῖον πρόσωπον ἀπέβλεπον τὰ ψήφισματα ἐκεῖνα τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου, τὰ ὅποια εἶπον ὁ Ἀγασίας καὶ ὁ Ἴπποχάρης.

(1) Πρβ. C. I. A. II. 190 : ἐπειδὴ ὁ ἀναγραφεὺς Καλλικρατίδης καλῶς καὶ δικαίως ἐπιμελεῖται τῆς ἀναγραφῆς τῶν γραμμάτων καὶ αἱ πρυτανεῖαι αὐτὸν ἐστεφανώκασι καὶ τὰλλα ἄρχαι καλῶς καὶ δικαίως κ.τ.λ.

λος ἦτο (1)· τοιαύτη ὁμως ἀρχὴ εἶναι γνωστή, ἐμοὶ τοῦλάχιστον, μόνον ἢ τοῦ γραμματέως τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου, ἥτις πιθανῶς ὑπῆρχε ἤδη κατὰ τοὺς χρόνους τούτους, ὡς φαίνεται παραδεχόμενος καὶ ὁ Köhler (C. I. A. II, 146). Δύσκολον ὁμως εἶναι νὰ ἐξηγηθῶσιν οὕτω οἱ συνάρχοντες τοῦ Φυλέως, οὐδαμοῦ μνημονευομένου, ὅτι ἦσαν πλείονες γραμματεῖς τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου· διότι ὁ ὑπογραμματεὺς, ὅστις ἀναφέρεται ἐν τισὶ ψηφίσμασι, καὶ τούτοις νεωτέροις τοῦ τετάρτου αἰῶνος (C.I.A. II, 329, 393, 394, 441), ἦτο πρῶτον εἰς καὶ μόνος, ἔπειτα δὲ πρέπει νὰ θεωρηθῇ μᾶλλον ὡς βοηθὸς ἢ συνάδελφος τοῦ γραμματέως, ἂν καὶ πολίτης καὶ μετὰ τῶν βουλευτῶν καὶ αὐτός, ὡς φαίνεται, ἐκλεγόμενος (πρβ. C.I.A. II, 393, 394). Δὲν ἤξεύρω, ἂν δύναται νὰ ἐξηγηθῇ τὸ πρᾶγμα διὰ τῆς παραδοχῆς ἐκτάκτου τινὸς περιστάσεως ἢ θεσμοῦ μὴ διαρκέσαντος πολὺν χρόνον. Ὀλίγα ἔτη μετὰ τὸν ἄρχοντα Πυθόδηλον, δηλαδὴ μετὰ τὸ 336/5, εὐρίσκεται πάλιν μία μεταβολὴ εἰς τὰ περὶ γραμματέων, προστεθέντος εἰς τοὺς τέως δύο τακτικούς γραμματεῖς, τὸν τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου καὶ τὸν κατὰ πρυτανείαν, τοῦ ἀναγραφῆως· ἢ νέα ὁμως αὕτη ἀρχὴ διήρκεσεν, ὡς φαίνεται, μόνον ὀλίγα ἔτη, ἥτοι ἀπὸ τοῦ 320 μέχρι τοῦ 318 περίπου (2)· ὅπως ἀπίθανον λοιπὸν δὲν εἶναι, ὅτι καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐπεχειρήθη μεταβολὴ τις· οὐχ ἦττον τὸ πρᾶγμα μένει λίαν ἀμφίβολον, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἠθέλησα νὰ συμπληρώσω τι ἐν τῷ κειμένῳ συμφώνως πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην.

Ἐκ τῶν τριῶν ψηφισμάτων ἀρχαιότατον εἶναι τὸ τῆς βουλῆς ἥτοι τὸ δεύτερον, κατόπιν ἔρχεται τὸ τελευταῖον καὶ νεώτατον εἶναι τὸ πρῶτον. Ἡ ὑπόθεσις δηλαδὴ ἔχει οὕτω πως· ἢ βουλὴ ἀποφασίζει ἐν τῷ δευτέρῳ ψηφίσματι νὰ ἐπαινέσῃ τὸν Φυλέα αὐτῆ, νὰ προτείνῃ δὲ εἰς τὸν δῆμον, ὅπως καὶ οὗτος τιμήσῃ αὐτόν. Ἐν τῷ τρίτῳ δὲ πάλιν ἢ

(1) Στίχ. 23. 24 νομίζω ὅτι πρέπει νὰ συμπληρωθῇ οὕτω πως· ἐπειδὴ Φυλεὺς Παισανίου Ο[- - -] λαχὼν γραμματεῖν (ἢ ἄλλο τι βῆμα δηλοῦν τὴν ἀρχὴν τοῦ Φυλέως) τῆ[ι] βουλῆ[ι] κ.τ.λ. Οἱ δὲ στίχ. 41. 42 οὕτω περίπου· περὶ ὧν Φυλ[εὺς] λέγει ὁ γραμματεὺς τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου κ.τ.λ.

(2) Ἴδε Hartel, Studien über attisches Staatsrecht und Urkundenwesen σ. 37 ἐξ. καὶ σ. 121 ἐξ.

βουλὴ μὴ ἀρκουμένη εἰς ὅσα ἐν τῷ προηγουμένῳ εἶχε γενικῶς ψηφίσει εἰσάγει προτάσεις ὠρισμένας εἰς τὸν δῆμον, ὅπως καὶ αὐτὸς ἐπαινέσῃ καὶ στεφανώσῃ τὸν Φυλέα, καὶ ὄχι μόνον αὐτόν, ἀλλὰ καὶ δύο ἄλλους ἴσως συνάρχοντας αὐτοῦ, ἐν ᾧ ἐν τῷ πρώτῳ ψηφίσματι δὲν φαίνεται τοιοῦτό τι. Αἱ προτάσεις αὗται τῆς βουλῆς ἐγένοντο δεκταὶ ὑπὸ τοῦ δήμου, ὡς τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐκ στ. 40. [ἐ]δο- [ξ]εν τῆι βουλῆι καὶ τῷ[ι] δήμῳ[ι]. Τοῦ δὲ τρίτου κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν ψηφίσματος ὁ σκοπὸς εἶναι νομίζω ὁ ἐξῆς· ἐν τῷ δευτέρῳ, τῷ τῆς βουλῆς, δὲν λέγεται, ὅτι αἱ τῷ Φυλεὶ ἀπονεμόμεναι τιμαὶ θ' ἀναγραφῶσιν ἐν στήλῃ πρὸς γινῶσιν πάντων· καὶ ἐν τῷ τρίτῳ ἐπίσης δὲν ἀναφέρεται, ὅσον δυνάμεθα νῦν νὰ κρίνωμεν, τοιοῦτόν τι· ἐξάγεται δὲ τοῦτο νομίζω καὶ ἐκ τῶν στ. 13 ἐξ. ἀναγράψαι δὲ τὸδε τὸ ψήφισμα - - - καὶ τὸ τῆς βουλῆς - - - καὶ τὸ τοῦ δήμου· διότι ἐὰν ἐν τοῖς ἀρχαιοτέροις ψηφίσμασι διετάσσετο ἢ ἀναγραφῆ, δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ ἐπαναληφθῇ ἐνταῦθα. Ἡ δημοσίευσίς ὁμως τῶν δωρεῶν τοῦ δήμου ἦτο καὶ αὕτη μία δωρεά, καὶ μάλιστα οὐχὶ μικρά, καθόσον δι' αὐτῆς ἐλάμβανον καὶ αἱ λοιπαὶ πολὺ μείζονα ἀξίαν γινόμεναι οὕτω γνωσταὶ τοῖς τε συγχρόνοις καὶ τοῖς μεταγενεστέροις· ὑποθέτω λοιπὸν, ὅτι ὁ Φυλεὺς καὶ οἱ συνάρχοντες αὐτοῦ ἀφοῦ ἔδωκαν κατὰ τὸν νόμον τὰς εὐθύνας (κατωτέρω θὰ ἴδωμεν ὅτι τὸ πρῶτον ψήφισμα ἐγένετο οὐχὶ ἐπὶ Πυθόδηλου ἄρχοντος, ἀλλὰ τὸ μετ' αὐτόν ἔτος), ἔμελλον δὲ ἤδη νὰ λάβωσι τὰς ὑπὸ τοῦ δήμου ψηφισθείσας δωρεάς, ἐζήτησαν καὶ τὴν ἀναγραφὴν αὐτῶν, ἥτις καὶ ἐχορηγήθη· ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ὁμως ταύτῃ ἐκρίθη φαίνεται καλὸν νὰ ἐπαναληφθῶσι καὶ ἐπικυρωθῶσιν οὕτω καὶ ἐν τῷ νέῳ ψηφίσματι αἱ δωρεαὶ αὗται. Περιέργον ὁμως εἶναι, ὅτι ἐν οὐδετέρῳ τῶν ψηφισμάτων, ὧν ἡ ἀρχὴ σώζεται, εὐρίσκεται τὸ ὄνομα τοῦ γραμματέως· ἀγνοῶ, ἐὰν τοῦτο ἐγένετο ἐξ ἀμελείας, βεβαίως ὁμως ἢ ἀμέλεια αὕτη δις ἐπαναλαμβανόμενη ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιγραφῇ εἶναι λίαν παράδοξος· οὐδὲ δύναται νὰ ὑποθέσῃ τις, ὅτι ἢ ἀναγραφὴ ἐγένετο ὑπὸ ἰδιώτου τινός, π. γ. ὑπὸ τῶν τιμωμένων (ὅτε ἢ παράλειψις θὰ ἦτο εὐνοητοτέρα), διότι ὄχι μόνον αὕτη διατάσσεται νὰ γείνη ὑπὸ τοῦ κατὰ

πρυτανείαν γραμματέως δημοσίᾳ δαπάνῃ (στ. 13 ἐξ.), ἀλλὰ καὶ εὐρέθησαν τὰ τεμάγια ἐν Ἀκροπόλει, ὥστε καὶ ἀντίγραφα δὲν δύνανται νὰ ἦναι τῆς τοῦ γραμματέως στήλης· ὁμοίως δὲν δύναμεθα νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ἐν τῇ ἀπολεσθείσῃ ἀρχῇ τοῦ πρώτου ψηφίσματος ὑπῆρχε τὸ ὄνομα τοῦ γραμματέως καὶ ὅτι διὰ τοῦτο δῆθεν δὲν ἐπανελήφθη ἐν τοῖς ἐπομένοις· διότι ἐκεῖνο, ὡς εἶπομεν, ἐγένετο τὸ ἐπόμενον ἔτος, κατὰ συνέπειαν ὁ γραμματεὺς δὲν ἦτο ὁ αὐτός. Ἐπίσης παράδοξος εἶναι καὶ ἄλλη σπουδαία παράλειψις, ἡ τοῦ μηνός δηλαδὴ. Ἐν στ. 19. 20 δὲν ὑπάρχει ἰκανὸς διὰ τὸ ὄνομα μηνός χώρος, ἐν δὲ στ. 38 εἶναι προφανές, ὅτι οὐδόλως ἐμνημονεύετο, ἐν ᾧ ἀπεναντίας ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν δὲν λείπει οὔτε ἐν τῷ πρώτῳ οὔτε ἐν τῷ δευτέρῳ ψηφίσματι. Ταῦτα εἶναι βεβαίως λάθη εἴτε τοῦ χαρακτοῦ εἴτε τοῦ συντάκτου τῶν ψηφισμάτων, καὶ λάθη μεγάλα, διὰ τοῦτο δὲ νομίζω ὅτι καὶ ἡ παράλειψις τοῦ ὀνόματος τοῦ γραμματέως ἐν ἀμφοτέραις ταῖς περιστάσεσιν εἶναι καὶ αὐτὴ λάθος.

Περὶ τῶν συμπληρώσεων παρατηρῶ, ὅτι πολυλαχοῦ μόνον κατ' ἔννοιαν, οὐχὶ δὲ κατὰ λέξιν εἶναι πιθαναί. Ἀπὸ στ. 6 καὶ ἐξῆς νομίζω ὅτι ἡ ἔννοια εἶναι αὕτη: Τὸ εἰς τοὺς ὑπὸ τοῦ δήμου ἀπονεμομένους στεφάνους ἀναγκαῖον ἀργύριον δὲν ἀναφέρεται συνήθως πότεν θὰ ληφθῇ (ἴδε π.χ. C. I. A. II, 52, 117, 121, 164, 171, 190 καὶ πολλὰ ἄλλα). Ἐν C. I. A. II, 43 ὁμοίως ἀναγινώσκειται: στεφανῶσαι δὲ αὐτὸν χρυσῶ στεφάνῳ τριακοσίων δραχμῶν, οἱ δὲ ταμίαι (τῶν χρημάτων τῆς Ἀθηνᾶς) δόντων τὸ ἀργύριον. Καὶ ἐν C. I. A. II, 114 ἐν ψηφίσματι τῆς βουλῆς προτείνοντι νὰ στεφανώσῃ ὁ δῆμος πολίτην τινὰ λέγεται: τὸ δὲ ἀργύριον εἶναι τὸ εἰς τὸν στέφανον ὁπόθεν ἂν τῷ δήμῳ δοσῆ. Ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐπιγραφῇ ἀποφασίζεται νὰ δώσῃ ὁ ταμίης τοῦ δήμου προσωρινῶς τὸ εἰς τὸν στέφανον τοῦ Φυλέως ἀργύριον ἐκ τῶν εἰς τὰ κατὰ ψηφίσματα ἀναλισκομένων τῶν δήμῳ· ἐπειδὴ ὁμοίως ἡ πίστωσις αὕτη, ὡς φαίνεται, ἐπλησίαζε νὰ ἐξαντληθῇ, δὲν θὰ ἐξήρκει δὲ διὰ τὰς τακτικὰς δαπάνας, δι' ἃς ἦν κυρίως προωρισμένη, διὰ τοῦτο διατάσσονται οἱ πρόεδροι τῶν νομοθετῶν νὰ ἐνεργήσωσιν, ὥστε διὰ νόμου νὰ δοθῆ εἰς τὸν ταμίαν συμπληρω-

τικὴ πίστωσις· ταύτην δὲ θὰ ἔδιδον πιθανῶς οἱ ἀποδέκται (1). Τοιαύτη δὲ δαπάνη προσωρινῶς μόνον καταβαλλομένη ὑπὸ τοῦ ταμίου τοῦ δήμου, ὅπως ἀποληφθῆ βραδύτερον, διαφαίνεται καὶ ἐν στ. 52: μερί]σαι μὲν τὸν τα[μίαν τοῦ δήμου - -]. Καθόσον δ' ἐγὼ γινώσκω, νῦν κατὰ πρῶτον ἐν ψηφίσματι τοῦ δήμου ἀπαντᾶται τοιαύτη περίπτωσις· δάνεια ὁμοίως μεταξὺ διαφόρων ἀρχῶν ἢ ταμείων διὰ ψηφίσματος τοῦ δήμου ἐνεργούμενα δὲν εἶναι ἄγνωστα (2).

Ἐν στ. 38 συνεπλήρωσα: ἐβδόμη[ι καὶ τριακοστῆι τῆς πρυτανείας], ὅπως ὁ στίχος ἔχη τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν γραμμάτων· διότι ἂν τεθῆ π. χ. καὶ εἰκοστῆι, τότε θὰ ἔχη μόνον 46 γράμματα· ἐὰν ἡ πρώτη συμπλήρωσις εἶναι ὀρθή, τὸ ἔτος τοῦ ἀρχοντος Πυθοδήλου ἦτο ἐμβόλιμον· ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἡ τριακοστὴ ἐβδόμη ἡμέρα πρυτανείας τινὸς συμπίπτει μετὰ τῆς τελευταίας ἡμέρας μόνον τοῦ Σκιροφοριῶνος μηνός, δηλαδὴ μετὰ τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ ἔτους· εἶναι δὲ καὶ ἄλλως πιθανόν, ὅτι τὸ τρίτον ψήφισμα ἐγένετο δεκτὸν ἐπὶ τῆς δεκάτης πρυτανείας λήγοντος τοῦ ἔτους τοῦ Πυθοδήλου ἀρχοντος, διότι εἶναι φυσικὸν αἱ τιμαὶ αὗται ν' ἀπονέμονται τοῖς ἀρχουσιν κατὰ τὸ τέλος τῆς ἀρχῆς των. Καὶ τὸ ψήφισμα δι' οὗ ἐπαινείται ὁ ἀναγραφεὺς Καλλικρατίδης (C. I. A. II, 190) καὶ οὗ ἀνωτέρω παρέθεσαμεν μίαν περικοπὴν, χρονολογεῖται οὕτω: Σκιροφοριῶνος ἔτη καὶ νέα, τετάρτη καὶ τριακοστὴ τῆς πρυτανείας (τὸ ἔτος εἶναι κανονικόν, οὐχὶ ἐμβόλιμον). Τὸ πρῶτον λοιπὸν τῶν δημοσιευμένων ψηφισμάτων εἶναι κατ' ἀνάγκην τοῦ ἐπομένου ἔτους (335/4), ὅτε εἶχε λήξει ἤδη τοῦ Φυλέως ἡ ἀρχή, διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἐν στ. 4 μετὰ τὰ στεφανῶσαι αὐτὸν χρυσῶ στεφάνῳ κ.τ.λ. λείπει ἡ φράσις ἐπειδὴν τὰς εὐθύνας δῶ, ἐν ᾧ εἶναι γνωστόν, ὅτι οὐ-

(1) Πρβ. C. I. A. II, 115^b: ἐν δὲ τοῖς νομοθέταις τοὺς προέδρους, οἳ ἂν προεδρεύωσιν, καὶ τὸν ἐπιστάτην προσνομοθετῆσαι τὸ ἀργύριον τοῦτο μερῶν τοὺς ἀποδέκτας τῷ ταμίᾳ τοῦ δήμου κατὰ τὸν ἑαυτοῦ ἕκαστον κ.τ.λ.

(2) Ἀθην. VI, 152: τὸ δὲ ἀργύριον δίδοναι τοῖς ἀθλοθέταις εἰς τοὺς στεφάνους τὸν τοῦ δήμου ταμίαν ἐκ τῶν εἰς τὰ κατὰ ψηφίσματα ἀναλισκομένων τῶν δήμῳ· τὸ δὲ νῦν εἶναι παραδοῦναι τοὺς ἀποδέκτας τὸ εἰς τοὺς στεφάνους ἐκ τῶν στρατιωτικῶν χρημάτων. Ἴδε Hartel, Studien über attisches Staatsrecht und Urkundenwesen σ. 133 ἐξ.

δεις ἄρχων πρὶν δώση εὐθύνας ἠδύνατο νὰ στεφανωθῆ, ἔδιδον δὲ εὐθύνας μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀρχῆς των, δηλαδὴ εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐπομένου ἔτους. Καὶ τὰ ἄνω δὲ σημειωθέντα δύο σπουδαῖα λάθη ἐξηγοῦνται νῦν εὐκολώτερον, διότι εἰς τὴν ἀναγραφὴν τῶν ψηφισμάτων δὲν ἐπεστάτησεν ὁ γραμματεὺς, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου ἐγένοντο τὰ δύο τελευταῖα, ἀλλ' ὁ διάδοχος του· ἐν ᾧ εἰς αὐτὸς ἐπεστάται, θὰ ἦτο λίαν περιεργον, ὅτι δὲν παρετήρησεν ἀκριβῶς τὴν ἔλλειψιν τοῦ ὀνόματός του. Τέ-

λος ὑποτιθεμένου, ὅτι τὸ ἐπὶ Πυθοδῆλου ἄρχοντος ἔτος ἦτο ἐμβόλιμον, τὸ δεύτερον ψήφισμα ἐγένετο τὸν μῆνα Μουνιχιῶνα, διότι τούτου ἡ δεκάτη τετάρτη ἡμέρα δύναται νὰ συμπέσῃ πρὸς τὴν δευτέραν ἡμέραν τῆς ἐνάτης πρυτανείας.

Στ. 9. 10 ἡ συμπλήρωσις ἐγένετο κατὰ τὴν συνήθη φράσιν: τοὺς προέδρους, οἱ ἄρ. λάχωςι προεδρεύειν εἰς τὴν πρώτην ἐκκλησίαν κ.τ.λ. εἶναι ὅμως, ὁμολογῶ, ἀμφίβολος.

3.

ΛΙΤΑΝΕΙΑΣ ΗΓΑΡΧΙΚΛΗΣ
 ΚΑΤΕΙΟΓΔΟΕΙΚΑΙΔΕΚΑΤΕΙΤΗΣΠΡΥ
 ΨΕΔΡΩΝΕΠΕΨΗΦΙΣΕΝΛΑΚΡΑΤΗΣ. ΝΤΟ
 ΣΙΔΗΜΩΙΔΗΜΗΤΡΙΟΣΚΤΗΣΩΝΟΣΠΡΟΒΑΛ
 5 ΩΜΕΝΟΣΥΠΟΤΟΥΒΑΣΙΛΕΩΣΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥΚΑ.ΩΝΕΝ
 ΤΙΝΚΟΙΝΕΙΤΕΤΩΙΔΗΜΩΙΚΑΙΚΑΘΙΔΙΑΝΤΟΙΣΑΦΙΚΝΟΥΜΕ
 ΔΡΕΙΑΝΚΑΙΚΥΡΗΝΗΝΑΓΑΘΟΥΤΙΝΟΣΑΙΠΑΡΑΙΤΙΟΣΓ
 ΟΥΤΩΝΑΥΤΩΙΠΛΕΙΟΥΣΑΠΟ/ΕΜΑΡΤΥΡΗΚΑΣΙΝΙΝΑΟΥΝ
 ΪΞΙΑΣΑΠΟΔΙΔΟΥΣΤΟΙΣΕΙΣΕΑΥΤΟΝΦΙΛΟΤΙΜΟΥΜΕΝΟΙΣ
 10 ΟΙΣ ΑΓΑΘΕΙΤΥΧΕΙΔΕΔΟΧΘ/ΙΤΩΙΔΗΜΩΙΕΠΑΙ.Ε
 ΣΤΗΝΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΑΥΤΟΝΧΡΥΣΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙ
 ΣΕΙΣΤΟΝΔΗΜΟΝΤΟΝ. ΗΝΑΙΩΝΚΑΙΤΟΝΒΑΣΙΛΕΑΡ
 ΝΟΝΔΙΟΝΥΣΙΩΝΤΕΤΩΝΕΝΑΣΤΕΙΤΡΑΓΩΙΔΩΝΤΩΙΚΑΙ
 ΛΕΥΣΙΝΙΩΝΚΑΙΠΤΟΛΕΜ. ΝΤΟΙΣΓΥΜΝΙΚΟΙΣΑΓΩΣΙΝ
 15 ΝΟΥΕΠΙΜΕΛΗΘΗΝΑΙΤΟ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΣΕΙΝΑΙΔΕΑΛΕ
 ΝΥΜΕΝΩΙΤΗΝΕΥΝΟΙΑΝΕΥΡΕΣΘΑΙΚΑΙΑΛΛΟΑΓΑΘΟΝΠΑ
 ΝΑΙΙΝΑΔΕΚΑΙΥΠΟΜΝΗΜΑΥΠΑΡΧΗΙΤΩΝΓΕΓΕΓΟΝΟΤΩΝ
 ΩΝΑΝΑΓΡΑΨΑΙΤΟΔΕΤΟΥΗΦΙΣΜΑΤΟΝ
 20 ΕΝΣΤΗΛΕΙΛΙΘΙΝΕΙΚΑΙΣΤΗΣΑΙΕΝΑΚΡΟΠΟΔΕΙΕΙΣΔΕΤΗ
 ΤΗΛΗΣΔΟΥΝΑΙΤΟΝΤΑΜΙΑΝΤΩΝΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝΤΟΓΕ

[Ἐπὶ - - - ἄρχοντος, ἐπὶ τῆς - - - - - πρυτανείας, ἡ Ἀρχικλῆς

[- - - ἐγραμμάτευεν, - - - δε]κᾶται, ὀγδοεὶ καὶ δεκάτει τῆς πρυ-

[τανείας· ἐκκλησία ἐν τῷ θεάτρῳ σύγκλητος· τῶν προέδρων ἐπεψήφισεν Λακράτης [Μέ]ντο-

[ρος - - - καὶ συμπρόεδροι· ἔδοξεν τῆ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ· Δημήτριος Κτήσωνος Προβαλ-

5 [ίσιος εἶπεν· ἐπειδὴ Ἀλέξανδρος - - - τιμ]ώμενος ὑπὸ τοῦ βασιλέως Πτολεμαίου κα[ί] ὧν ἐν

[πίσται καὶ φιλαίαι αὐτοῦ εὐνοὺς ἐσ]τὶν κοινῆ τε τῷ δήμῳ καὶ καθ' ἰδίαν τοῖς ἀρχικνουμέ-

[νοῖς τῶν πολιτῶν κατ' ἐμπορίαν εἰς Ἀλεξάν]δρειαν καὶ Κυρήνην ἀγαθοῦ τινος ἀ[εἰ] παραίτιος γ-

[ιγνώμενος αὐτοῖς - - - καὶ περὶ τ]ούτων αὐτῷ πλείους ἀπο[μ]εμαρτυρήκασιν, ἵνα οὖν

[καὶ ὁ δήμος φαίνεται χάριτας κατα]ξίας ἀποδιδούς τοῖς εἰς ἑαυτὸν φιλοτιμουμένοις [καί]

- 10 ----- οίς, ἀγαθεὶ τύχει δεδόχθ[α]ι τῶι δήμῳ ἐπαι[ν]έ[σαι] 'Α-
 [λέξανδρον -----]ώτην καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν χρυσῶι στεφάνῳι [ἀπό . δρ-]
 [αχμῶν εὐνοίας ἕνεκα καὶ φιλοτιμίας τῆς] εἰς τὸν δῆμον τὸν [Ἀθηναίων καὶ τὸν βασιλέα Π[τολε-]
 [μαῖον - - - ἀνειπεῖν δὲ τὸν στέφα]νον Διονυσίων τε τῶν ἐν ἄστει τραγωιδῶν τῶι και-
 [νῶι ἀγῶνι καὶ Παναθηναίων τῶν μεγάλων(;) καὶ Ἐ]λευσινίων καὶ Πτολεμ[αίων] τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν·
 15 [τῆς δὲ ποιήσεως καὶ ἀναγορεύσεως τοῦ στεφάν]ου ἐπιμεληθῆναι το[ύ]ς στρατηγούς· εἶναι δὲ Ἄλε-
 [ξάνδρῳι καὶ εἰς τὸν μετέπειτα χρόνον δεικ]νυμένῳ τὴν εὐνοίαν εὐρέσθαι καὶ ἄλλο ἀγαθὸν πα-
 [ρὰ τοῦ δήμου, ὅτου ἂν δοκῆι ἄξιος εἶ]ναι· ἵνα δὲ καὶ ὑπόμνημα ὑπάρχηι τῶν <γε>γεγονότων
 [αὐτῶι ἀγαθῶν παρὰ τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναί]ων, ἀναγράψαι τόδε τὸ ψήφισμα τὸν
 [γραμματεῖα τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου] ἐν στήλει λιθίνει καὶ στήσαι ἐν ἀκροπό[λ]ει, εἰς δὲ τῆ-
 20 [ν ἀναγραφῆν καὶ τὴν ἀνάθεσιν τῆς σ]τήλης δοῦναι τὸν ταμίαν τῶν στρατιωτικῶν τὸ γε-
 [νόμενον ἀνάλωμα].

Αὕτη εἶναι πλάξ λίθου Ὑμηττίου ἀποκεκρου-
 σμένη πανταχόθεν, πλὴν ἐκ δεξιῶν· ἄνω ὅμως καὶ
 κάτω ὑπάρχει γῶρος ὀλίγος κενός· πρὸς τούτοις
 ἄνω διακρίνεται ἀκόμη ὅτι εἶχε κυμάτιον ἢ κορω-
 νίδα. Ὑψος τῆς πλακὸς μέγιστον 0,33 περίπου,
 πλάτος 0,34 καὶ πάχος 0,135. Ἡ ἐπιγραφή δὲν
 εἶναι στοιχηδὸν ἐγκεχαρᾶμένη, εἶχε δὲ ἕκαστος
 στίχος 68 ἕως 74 περίπου γράμματα, ὥστε ὀλό-
 κληρον τὸ πλάτος αὐτῆς θὰ ἦτο πλέον ἢ τὸ διπλά-
 σιον τοῦ σωζομένου. Διὰ τοῦτο εἶναι λίαν πιθανόν,
 ὅτι κάτω ὑπῆρχε στέφανος ἀνάγλυπτος καὶ γῶρος
 ἱκανὸς κενός ἢ καὶ ἄλλο ψήφισμα.

Περὶ τῆς χρονολογίας τῆς ἐπιγραφῆς δυνάμεθα
 μετὰ βεβαιότητος νὰ εἴπωμεν, ὅτι δὲν ἐγένετο πρὸ
 τοῦ 250 π. Χρ. Διότι ἡ ἐορτὴ τῶν ἐν στ. 14 μνη-
 μονευομένων Πτολεμαίων ἰδρύθη λίαν πιθανῶς ἐπὶ
 Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου (285-247) (1). Ἐπὶ
 τῆς βασιλείας ὅμως αὐτοῦ ἢ Κυρήνη ἀνεξάρτητος
 τῆς Αἰγύπτου οὔσα διετέλει ὑπὸ Μάγα, τὸν υἱὸν
 τῆς Βερενίκης, συζύγου τοῦ πρώτου Πτολεμαίου,
 καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Μάγα ὑπὸ Δημήτριον
 τὸν ἐπιλεγόμενον Ὀραῖον, υἱὸν Δημητρίου τοῦ Πο-
 λιορκτητοῦ (Droysen, Geschichte des Hellenismus
 III, I, σ. 323 ἐξ.). Μετὰ τὸν θάνατον ὅμως τοῦ
 Δημητρίου συμβάντα τὸ 250 ἢ μονογενῆς θυγάτηρ
 τοῦ Μάγα καὶ κληρονόμος αὐτοῦ Βερενίκη ὑπαν-
 δρεύθη Πτολεμαῖον τὸν Εὐεργέτην, οὕτω δὲ αἱ δύο
 χῶραι Αἰγύπτος καὶ Κυρήνη ἠνώθησαν πάλιν ὑπὸ

(1) Ἴδε Wachsmuth, Stadt Athen σ. 626 σημ. 1. Καὶ ὁ Köhler
 C. I. A. II, 341 τοῦτο φαίνεται παραδεχόμενος.

ἐν σκήπτρον. Δὲν δύναται λοιπὸν τὸ ψήφισμα νὰ
 ἦναι ἀρχαιότερον τοῦ 250, διότι ἐν ὄσφ ἢ Κυρήνη
 ἦτο ἀνεξάρτητος, ὁ ἐπαινούμενος φίλος τοῦ Πτολε-
 μαίου δὲν ἠδύνατο βεβαίως νὰ προστατεύῃ πολὺ
 τοὺς ἐν αὐτῇ ἐπιδημοῦντας Ἀθηναίους. Ἀλλὰ καὶ
 πολὺ μεταγενέστερον τῶν μέσων τοῦ τρίτου αἰῶνος
 δὲν πιστεύω νὰ ἦναι, διότι ἢ Κυρήνη ἤδη κατὰ
 τὸ 244 ἢ 243 ἐπανέστη πάλιν κατὰ τῆς Αἰγύ-
 πτου, τὴν φορὰν δὲ ταύτην οὐχὶ ὑπὲρ τινος ἡγεμό-
 νος ἢ βασιλέως, ἀλλὰ πρὸς ἀνάκτησιν τῆς ἐλευθε-
 ρίας καὶ ἀποκατάστασιν τοῦ ἀρχαίου πολιτεύματος.
 Φαίνεται δὲ ὅτι οἱ ἀγῶνες τῶν Κυρηναίων ἐστέ-
 φθησαν ὑπὸ ἐπιτυχίας καὶ ὅτι αὐτοὶ ἀνακτήσαντες
 διετήρησαν τὴν αὐτονομίαν των ἐπὶ τινα καιρὸν
 τοῦλάχιστον. Ἀνάγκη λοιπὸν εἶναι νὰ ὀρίσωμεν
 τὸν χρόνον τοῦ ψηφίσματος ἢ μεταξὺ τῶν 250 καὶ
 243 ἢ νὰ κατέλωμεν εἰς ἀρκετὰ μεταγενεστέτους
 χρόνους, ὅτε δηλαδὴ ἢ Αἰγύπτος κατώρθωσε νὰ
 ὑποτάξῃ πάλιν τὴν Κυρήνην. Τὸ σχῆμα ὅμως τῶν
 γραμμάτων δεικνύει, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, ὅτι μᾶλ-
 λον τὸ πρῶτον εἶναι ὀρθόν.

Ἡ συμπλήρωσις ἐν στ. 6 ἐγένετο κατὰ τὸ ἐν
 C. I. A. II, 319: ἐπειδὴ ὁ δεῖνα --- ἐμ. πίστει καὶ
 φιλία ὦν τοῦ βασιλέως Λυσιμάχου κ.τ.λ.

Στ. 19 συνεπλήρωσα [γραμματεῖα τῆς βουλῆς
 καὶ τοῦ δήμου], διότι ἂν ἐτίθετο τὸ συνηθέστερον
 [γραμματεῖα τὸν κατὰ προτασίαν], ὁ στίχος θὰ
 εἶχε μόνον 68 γράμματα· καὶ δὲν εἶναι μὲν τοῦτο
 πολὺ σπουδαῖον, διότι καὶ ἄλλοι στίχοι, ὡς φαί-
 νεται, δὲν εἶχον περισσότερα, ἐνταῦθα ὅμως σώζε-

ται και κεραία τις πρό τῶν λέξεων ἐν στήλει, ἡ κεραία δ' αὐτὴ φαίνεται μοι, ὅτι εἶναι λείψανον τοῦ γράμματος Υ μᾶλλον καὶ οὐχὶ τοῦ Ν.

Στίχ. 5 ἐν τῇ λέξει βασιλέως ὁ χαρακτὴρ εἶχε γράφει κατὰ λάθος ἐν γράμμα περιττὸν μεταξὺ τοῦ Λ καὶ τοῦ Ε, μετὰ δὲ ταῦτα τὸ ἔσβυσε. Στ. 6 ἐν

λέξει [ἐσ]τὴν εἶχε γράφει Γ ἀντὶ Ν, τὸ διώρθωσε δ' ἔπειτα. Στ. 17 ἐπανέλαβε πάλιν κατὰ λάθος τὴν συλλαβὴν ΓΕ ἐν τῇ λέξει γεγονότων. Τέλος στ. 19 ἀντὶ Λ ἔγραψε Δ ἐν τῇ λέξει ἀκροπόλει. Ἐν γένει δὲ ἡ χάραξις εἶναι ἀμελής.

Χρ. Δ. ΤΣΟΥΝΤΑΣ.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΞ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ

(Συνέχεια (1))

23 (167)

Κ Α Τ Α Τ Ο Ε Π Ε Ρ Ω Τ Η
Μ Α Τ Ω Ν Σ Ε Μ Ν Ο Τ Α
Τ Ω Ν Α Ρ Ε Ο Π Α Γ Ε Ι Τ Ω Ν
Τ Ἴ Τ Φ Λ Α Τ Ε Ι Μ Η Τ Ο Ν
Π Ε Ι Ρ Α Ι Ε Α Τ Ο Ν Γ Ε Ν Ο
Μ Ε Ν Ο Ν Α Φ Ε Σ Τ Ι Α Σ Τ Ἴ
Φ Λ Α Γ Α Θ Ω Ν Ο Σ Π Ε Ι Ρ Α .
Ε Ω Σ Υ Ι Ο Ν Η Μ Η Τ Η Ρ
Π Α Π Ι Α Ο Ν Η Σ Ι Μ Η Π Α Ι .
Ο Υ Ο Ν Η Σ Ι Μ Ο Υ Β Η Σ Α Ι Ε Σ
Θ Υ Γ Α Τ Η Ρ Τ Ο Ν Υ Ι Ο Ν
Τ Ο Ι Ν Θ Ε Ο Ι Ν

Κατὰ τὸ ἐπερώτημα τῶν σεμνοτάτων Ἀρεοπαγεῖ-
τῶν Τίτ(ον) Φλ(αούιον) Ἀτείμητον Πειραιεῖα, τὸν γε-
νόμενον ἀφ' ἐστίας, Τί(του) Φλ(αούιου) Ἀγάθωνος Πει-
ρα[ι]εῖως υἱόν, ἡ μήτηρ Παπία Ὀνησίμη Πα[πί]ου Ὀνη-
σίμου Βησαιεῶ[ς] θυγάτηρ, τὸν υἱὸν τοῖν Θεοῖν.

Ἐπὶ βάρου (πεντ. λίθ.) μικρόν τι μόνον κατὰ τὴν
δεξιὰν ὀφρὺν τῆς ἐνεπιγράψου ἐπιφανείας βεβλαμ-
μένον. Ὑψ. 1,20, πλάτ. 0,44-0,48, πάχ. 0,48.
Τὸ βάρου οὐδένα ἔχει ἀρχιτεκτονικὸν κόσμον, τὰς
δὲ τρεῖς αὐτοῦ πλευρὰς φέρει ὠμαλισμένας εἰς τόσον
μόνον ὕψος, ὅσον εἶναι τὸ τοῦ ἐνεπιγράψου χώρου.
Ἄνω λοιπὸν καὶ κάτω μένει ἰκανὸν μέρος ὄλων
ἀκατέργαστον ὡς καὶ ἡ τετάρτη αὐτοῦ πλευρὰ (ἡ
ὀπισθία). Τὰ γράμματα ἰκανῶς δι' ἀκρεμόνων πε-
ποικιλμένα ἔχουσι μέγεθος περίπου, 0,03· ἡ ἀπό-
στασις αὐτῶν ἀπ' ἀλλήλων εἶναι μικρὰ καὶ ἀνώ-

(1) Ἰδὲ Ἀρχ. Ἐφημ. 1884, σελ. 135.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ 1885.

μαλος, ἡ δὲ τῶν στίχων 0,025-0,03 περίπου.
Μετὰ τὸ ΤἼ τοῦ ἔκτου στίχου διέκρινα μόλις τὰ
ἔχνη τῆς ἄνω κεραίας καὶ τοῦ ἐτέρου Τ. Τὸ Σ τοῦ
δεκάτου στίχου θὰ ἦτο μικρότερον γεγραμμένον.
Ὅσαι γομρώσεως ἄνω τρεῖς. Τοῦτο τὸ βάρου καὶ
τὰ ἐπόμενα δύο εὐρέθησαν πέρυσι παρὰ τὴν πύ-
λην (Ω') τῆς βορείας πλευρᾶς τοῦ Σηκοῦ (Παράβ.
Πρακτ. Ἀρχ. Ἐταιρ. τοῦ ἔτους 1883, σελ. 55,
σημείωσιν).

24 (168)

Ο Ν Ω Ρ Α Τ Ι Α Ν Η Ν
Π Ο Λ Υ Χ Α Ρ Μ Ι Δ Α
Τ Η Ν Κ Λ Ι Φ Λ Ι Ν Α Ρ Ε
Τ Η Ν Ο Ν Ω Ρ Α Τ Ι Α Ν Ο Υ
Π Ο Λ Υ Χ Α Ρ Μ Ο Υ Κ Λ Ι
Κ Λ Α Υ Δ Ι Α Γ Θ Ε Μ Ι Σ Τ Ο
Κ Λ Ε Ι Α Γ Θ Υ Γ Α Τ Ε Ρ Α
Κ Λ Α Υ Δ Ι Ω Ν Π Ρ Α Ξ Α
Γ Ο Ρ Ο Υ Κ Λ Ι Φ Ι Λ Ι Π Π Ο Υ
Τ Ω Ν Δ Α Δ Ο Υ Χ Η Λ Ν
Τ Ω Ν Α Π Ο Γ Ο Ν Ο Ν
Τ Η Ν Α Φ Ε Σ Τ Ι Α Γ

Ὀνωρατιανὴν Πολυχαρμίδα, τὴν καὶ Φαιναρέτην,
Ὀνωρατιανοῦ Πολυχάρμου καὶ Κλαυδίας Θεμιστοκλείας
θυγατέρα, Κλαυδίων Πραξαγόρου καὶ Φιλίππου τῶν
διδουχισάντων ἀπόγονον, τὴν ἀφ' ἐστίας.

Ἐπὶ βάρου (λίθ. πεντ.) βεβλαμμένου πως ἄνω
καὶ κάτω κατὰ τὸν ἀρχιτεκτονικὸν αὐτοῦ κόσμον
τὸν συνήθη ἐν τοῖς τοιοῦτοις βάροις. Ὑψ. 1,15,
πλάτ. 0,57 καὶ 0,41-0,44, καὶ πάχ. 0,52-0,54

10